

עם אלכס בעין-זיתים

על אף קומתו הגבוהה הבולטת, היה אלכס נחבא אל הכלים. צנוע וענו, איש-שורה מובהק העושה את המוטל עליו בשקט ובאחריות. התרגשות לא ידע, ללא היסוסים ופיקפוקים הלך אל אשר נשלח.

בימים המתוחים של עין-זיתים, כאשר מסביב שנו עלינו אוייבנו, ונראה היה כי הדרך אליה נותקה, ואחדים נתפסו לבהלה, היה אלכס מבין העומדים איתן נגד כל רוח רעה מרפה ידי מגינים.

בשלווה ובשקט היה משיב על שאלותיהם המטרידות של חברים. מתוך תשובותיו יכול היית לשמוע את הנימה של קבלת-הדין ללא רתיעה, את הנימה "גם זו לטובה". בסיום עוד היה מוסיף בחיור: "הלא יכול היה להיות יותר רע".

ואמנם, יכול היה להיות יותר רע, והרע ביותר – בא גם עליו. לא באותו בטחון שהיה לו בזמן יציאתו לעין-זיתים חזר משם. סימן שאלה גדול הזדקר לנגד עיניו על העתיד. בדרכנו הביתה אמר לי: "כאן, בעין זיתים, כבר התרגלנו למצב, ליריות ולשמירה המתוחה, מי יודע מה ממתין לי בבית".

ניבא הלב ולא ידע את אשר ניבא. בעת הנסיגה בצמח נפל, ואיתו רבים מבני העמק שלנו. נפל על הגנת העמק וביתו.

קלמן אברמס